



GSÜ'de iş cinayeti ve boykot

Galatasaray Üniversitesi'nin 14 yıllık kadrolu işçisi Arif Arslan 10 Kasım günü asansörü tamir etmek için girdiği asansör boşluğunda sıkışarak can verdi. Asansörü tamir etmeye girdiğinden iş arkadaşlarının haberi olmadığı için ölümü olaydan bir saat kadar sonra fark edildi. Okula gelen itfaiye ise Arif Arslan'ın cenazesini çıkartmak için saatlerce çaba gösterdi. Bütün bunlar yaşanırken üniversite öğrencileri, işçileri ve öğretim görevlileri olayın yaşandığı binanın kapısında bekleyerek Arif Arslan'ı e ailesini yalnız bırakmadı. Cenazenin çıkartılmasını bekleyen kalabalığın aklındaki soru ise Arif Arslan'ın orada ne yaptığıydı? Neden asansör boşluğuna kimseye haber vermeden girmişti?

Arif Arslan cinayeti neden rektörlüğün sorumluluğundadır?

GSÜ'de işçilerin hiç birinin iş tanımları belli değildi. Okul yönetimine göre temizlik işçileri yük taşır, elektrikten azıcık anlayan bir işçi ise asansör bakımında görevlendirilebilir. Okul yönetiminden hiçbir yetkilinin sorumluluğu üzerine almamasına karşı bütün okulun gözleri rektörlüğe çevrildi. Okulun asansörleri her zaman bozuluyordu. Peki bu asansörlere bakım yaptırılmıyor muydu? 3 yıl önce yanan binaya tek bir çivi çakmayan okul yönetim(ler)i doğal olarak asansör

firmasının düzenli olarak çağırılmasını ya da denetlenmesini savsaklamıştı. Bu şartlar altında olayın önlenebilir fakat üniversite yönetiminin hataları ve göz yummaları nedeniyle önlenmemiş olan bir iş cinayeti olduğu herkes tarafından anlaşıldı.

Arif Arslan cinayetinden önce öğrenciler imza toplamıştı

Hali hazırda öğrenciler zaten okuldaki işçilerin çalışma şartlarının düzeltilmesi için mücadele veriyor. Arif Arslan'ın ölümünden bir gün önce yemekhanede taşeron olarak çalıştırılmak için 11 ayda bir işten atılıp 45 gün sonra işe geri alınan -çünkü 12 aydan fazla çalışan işçiler yasa gereği kadrolu olmak zorundadır- ve çalıştığı zaman diliminin yarısı kadar ödeme yapılan yemekhane işçileri için 400'ü aşkın imza toplanmıştı.

Boykot

Olayın ertesi günü üniversitede neredeyse tüm öğrencilerin katılım sağladığı bir boykot gerçekleştirildi. Hukuk öğrencileri sabah saatlerinde toplanıp binalarının kapısına "Yastayız/Boykottayız" yazılı bir pankart astılar aynı zamanda yaşanan iş cinayeti ile ilgili bir bildiri kaleme aldılar. Saat 12'de üniversitenin deniz kıyısında bugüne kadar yaşanan en geniş katılımlı forumlardan birisi düzenlendi. Forumda rektörlüğe iletilecek talepler kararlaştırıldı ve taşeron işçilerin çalışma koşullarını denetlemek için öğrenciler tarafından kurulacak bir komisyona girmek isteyen gönüllülerin isimleri alındı. Bir süre sonra forum, üniversitenin arka tarafına gelen cenaze için kesildi ve Arif Arslan bütün üniversite tarafından son yolculuğuna uğurlandı.

Daha sonra tekrar başlayan forumda, forumu rektörlüğün önüne alma kararı çıktı ve forum rektörlüğün önüne alındı. Öğrenciler, rektör yardımcısı aynı zamanda hukuk dekanı Necmi Yüzbaşıoğlu'nun aşağı inmesini talep ettiler; çünkü rektör yeni bitirdiği Ankara gezisinin ardından hiç durmadan

Fransa'da bir toplantıya katılma kararı almıştı. 0 sırada iş cinayeti hakkında polis ile görüşen Necmi Yüzbaşıoğlu öğrencileri bir süre beklettikten sonra aşağı inmek zorunda kaldı.

Necmi Yüzbaşıoğlu özür dilemeli

Yaptığı açıklamada "Arif Arslan iyi niyetinin ve çok çalışmasının kurbanı oldu" ifadesini kullanan Yüzbaşıoğlu öğrenciler tarafından yuhalandı. Öğrenciler Arif Arslan'ın neden oraya girdiğini, onu oraya kimin gönderdiğini, asansör firmasının neden gelmediğini sordular fakat Yüzbaşıoğlu bütün bu soruları cevapsız bırakarak rektörlük binasının içine geri girdi.

Okul bileşenlerinin talepleri

Forumda bir araya gelen kitleler taleplerini şöyle özetledi:

1. Arif Arslan'ın eşine okulda bir iş sağlanması, lojman hakkının korunması, aileye psikolojik destek sağlanması ve çocuklarına eğitim bursu verilmesi.
2. Kadrolu ya da taşeron tüm okul işçilerinin haklarının korunması için kurulacak Takip Komitesi'nin Rektörlük tarafından tanınması.
3. Dava sürecinde tanıklara baskı yapılmaması ve öğrencilerin süreçle ilgili bilgilendirilmesi.
4. Arif Arslan'ı kaybettiğimiz binaya adının verilmesi.
5. Rektör yardımcısı Yüzbaşıoğlu'nun "Arif Arslan kendi çalışkanlığının kurbanı oldu" ifadesi nedeniyle özür dilemesi.